

Janina Adamina Bielicka z d. Sicińska ur. 12 czerwca 1917 r. w Warszawie przy ul. Wspólnej nr hip. 1650, w par. św. Aleksandra. Córka Antoniego i Heleny z d. Nowickiej. Rodzina mieszkała potem przy ul. Koszykowej 40m7. W 1934 r. Janina uzyskała maturę w Gimnazjum Żeńskim Krystyny Malczewskiej przy ul. Wspólnej 41. W szkole interesowały ją szczególnie rysunki i dekoratorstwo. Po maturze pracowała początkowo w firmie swego ojca – inż. Antoniego Sicińskiego, a potem w biurze Rady Szkolnej m. st. Warszawy. Od 1936 r. studentka Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej (nr albumu 16477). W czerwcu 1937 r. wyszła za mąż za inż. Wojsława Bielickiego - absolwenta Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej z 1936 r., a wtedy już także redaktora technicznego miesięcznika Przegląd Budowlany i publicystę z zakresu inżynierii budowlanej. Małżeństwo zamieszkało początkowo przy ul. Szustra 25m4, a podczas okupacji przy ul. Śniadeckich 12. Janina ps. Jaśka, poległa podczas powstania 14 sierpnia 1944 r. i została pochowana przy ul. Hożej 54. Odnotowano także, że jej mąż **Wojsław Bielicki** od 1942 r. zaangażował się w ruch konspiracyjny i był zastępcą szefa tajnej organizacji **Szefostwo Służby Technicznej**. Nie wiadomo jak przebiegało jego zaangażowanie w podziemiu niepodległościowym w Warszawie, gdyż od początków II wojny światowej Wojsław **pracował jako inżynier w firmie Henryka Stolmana i nadzorował przebudowę dworca w Skierniewicach**. Zapewne tam wtedy głównie przebywał. W 1942 r. napotkał tam Piotra Darazę, którego zatrudnił jako swojego asystenta. Wkrótce okazało się jednak, że Piotr Daraz był ukrywającym się Żydem, a jego prawdziwe nazwisko brzmiało Henryk Reiss. Wiedząc o tym Wojsław nie podjął wobec niego żadnych kroków wymaganych przez okupacyjne niemieckie władze (co groziło mu wtedy natychmiastowym rozstrzelaniem), a później **za zgodą swojej żony Janiny** postanowił go nawet ukrywać w swoim mieszkaniu w Warszawie. Jego żonę Łucję Reiss z córką ukrył u swojej matki **Weroniki Bielickiej** w jej domu w Legionowie. W 1944 r. Reissowie zdecydowali się uciec na Węgry i udało im się przeżyć wojnę. W latach '80 XX w. uratowany przez niego Henryk Reiss zgłosił jego kandydaturę do przyznawanego przez izraelski Instytut Yad Vashem orderu **Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata**. **29 stycznia 1990 r. Wojsław Bielicki został za to swoje zaangażowanie** (już pośmiertnie, bowiem zmarł w 1983 r.) **odznaczony tym orderem** (nr 4512.2/1990). Janina miała więc zapewne także swój udział w tym odznaczeniu, podobnie jak jego matka.

Oprac. Janusz Bielicki